

متن پرسش

سلام استاد عزیزم: شما فرمودید با توجه به روایتی از پیامبر که دوستی علی حسنه ای است که با وجود آن سیئه زبانی نمی رساند. ۱. آیا عنوان مومن شامل حال کسانی که دوستی علی را دارند اما نماز و حجاب ندارند یا اگر اهل واجباتند اما اهل گناهای چون غیبت اند می شود؟ ۲. شما فرمودید می توان به آنها نظر مثبت داشت اما آیا اگر ما دوستانی این چنینی داریم می توانیم با آنها انس و دوستی داشته باشیم آیا با سیر و سلوک مغایر نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. باید هرکس و هرکدام را در جای خود و در اندازه‌ی خود جای داد در آن حدّ که خصومتی در میان نیاید و اگر جای محبت است، از آن غفلت نشود. ۲. به هر حال اگر هر کدام را در جای خود ببینیم و آن‌جا که جای محبت است از آن غفلت نکنیم، در مسیر سلوک موفق خواهیم بود. به گفته‌ی جناب حافظ: «روز و شب عربده با خلق خدا نتوان کرد». موفق باشید